

Sångpostillan - Andra söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2011-02-27
Senast uppdaterad 2021-06-06

Andra söndagen efter Trefaldighet

Dagens bön: Låt oss be om nåden att villigt tjäna Gud.

Tystnad

Himmelske Fader, du inbjuder oss att följa din Son –
hjälp oss att höra din röst när du kallar,
så att vi får dela den himmelska glädjen.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud, som med dig,
Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Dagens budskap: Kallelsen till Guds rike Sakarja 3:1-7, Upp 19:5-9, Lukas 14:15-24, Psalt 65:2-5.
Läs gärna först dessa texter, lugnt och begründande. Gå sedan till predikan.

Dagens sång: Festen kan börja. Text: Inger Johnsson, som när sången skrevs 1977 var MEDarbetare på Åh Stiftsgård, nu BEDarbetare och syster i Klaradahls kloster, Sjövik
och en av Oasrörelsens teologiska rådgivare.
Melodi: schlesisk folkvisa, se psalm 297 ”Härlig är jorden”.

Vill du höra Anne-Mette Pleijel Johnsson läsa? Klicka här...

Dagens predikan: INLEDNING:

I den gammaltestamentliga texten från Sakarja 3:1-7, ställs vi på tröskeln till den himmelska världen. Vi dras in i en märklig scen. Vi får se översteprästen Josua står inför Herrens ängel. Han bär smutsiga kläder. Det pekar på att denna folkets andliga ledare har syndat. Åklagaren kommer in på scenen och vill börja anklaga honom. Men ängeln näpser åklagaren och rycker honom ur den Ondes våld. Han blir en brand ryckt ur elden. Sedan blir han renad, får nya och rena högtidskläder och tas på nytt i Guds tjänst och får leda folket i deras gudstjänst och tillbedjan inför Gud.

Sedan får vi lyssna till vad Johannes lyssnade till i dagens epistel från Joh Upp.19:5-9. Jag hörde liksom rösten från en stor skara och liksom rösten av stora vatten och rösten av stark åska: Halleluja! Herren, vår Gud, allhärskaren, är nu konung. Låt oss vara glada och jubla och ge honom vår hyllning. Det skall bli bröllop i himlen. Jesus – Lammet – gifter sig. Vi alla som i tro och kärlek vill höra ihop med honom, ja, vi alla – män, kvinnor, unga, gamla, barn – är tillsammans bruden. Och vi kläs i de himmelska bröllopskläderna, i skinande vitt linnetyg. Och från himlen hör vi på denna söndag, som handlar om KALLELSEN TILL GUDS RIKE, ett rop: Saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid.

I dagens evangelium läser vi hur kallelsen till Guds rike når oss nu. Vi lyssnar till hur Guds rikets måltid förbereds här och nu.

Vi läser Lukas 14:15-24.

En av gästerna vid måltiden sade till Jesus: ”Salig den som får vara med om måltiden i Guds rike.” Jesus svarade: ”En man skulle ha en fest och bjöd många gäster. När festen skulle börja skickade han sin tjänare att säga till de inbjudna: ’Välkomna, allt är färdigt.’ Men alla hade de någon ursäkt att komma med. En lät hälsa: ’Jag har köpt en åker och är tvungen att gå och se på den, förlåt att jag inte kan komma.’ En annan sade: ’Jag har köpt fem par oxar och måste ut och se vad de går för, förlåt att jag inte kan komma.’ En tredje sade: ’Jag har just gift mig, så jag kan inte komma.’ När tjänaren kom tillbaka och berättade detta greps hans herre av vrede och sade: ’Gå genast ut på gator och gränder i staden och hämta hit alla fattiga och krymplingar och blinda och lytta.’ Och tjänaren sade: ’Herre, jag har gjort som du befallde, men ännu finns det plats.’ Då sade mannen till sin tjänare: ’Gå ut på vägarna och stigarna och se till att folk kommer hit, så att mitt hus blir fullt. Jag säger er att ingen av alla dem som först blev bjudna skall få vara med på min fest.’”

Vi läser dagens sång vers 1:

Festen kan börja, allting är nu redo.
Bordet är dukat med himmelskt bröd.
Jesus Kristus, Konung och Herre
står här och kallar: Kom till mig.

Vilken fantastisk historia Jesus berättar: En kung ställer till med fest på kungliga slottet. Det är inte vilken fest som helst. Matteus, som också återger denna händelse (Matt 22:1-14), säger att det skall bli bröllop. Det är kungens son, HKH Prinsen

som skall gifta sig. Och så sätter sig kungen och drottningen ned på kvällarna och skriver bjudningskort. Flera hundra vänner blir bjudna. Välkomna till oss då Carl-Filip gifter sig.

Vi kan riktigt se det här framför oss. Jesus kunde verkligen berätta så att ögonen lyser på folk. Man ser kungen och drottningen som skriver bjudningskort, man ser hovmästaren som börjar duka och kockarna som börjar vispa i kastrullerna, man ser tjänarna som sändes ut med inbjudningskortet. Ja, allt det här fick ju verkligen Galileens fattiga småbönder och fiskare att lyssna och göra stora ögon. Ett bröllop förgyllde upp tillvaron. Bröllop med bal på kungliga slottet – det måste vara helt underbart! Tänk, den som ändå fick vara med, tänkte de. Men vi får väl nöja oss med att bara se det på TV ...

Varför berättar Jesus det här? Jo, han vill tala med oss om himlen. Med himmelriket är det som ... Lägg märke till att när Jesus berättar om himlen berättar han inte om begravning. Han berättar om bröllop, fest, kalas. Och allt detta är nedskrivet för vår skull. Han kallar oss till denna fest. Allt är nu redo för att det skall bli fest i ditt liv. Det är fullbordat. Allt är tillrett. Jesus har segrat över alla de nedbrytande krafter som suger kraften ur oss. Det enda vi behöver göra är att ta trossteg fram mot honom som säger: Kom till mig, ni som är slitna och tyngda av bördor, så skall jag ge (Matt 11:28). Och när Jesus får ge vad han vill ge blir det himmel på jorden. En försmak av den himmelska glädjen får vi vid nattvardsbordet. Vi ställs på tröskeln in till den himmelska världen. Allt blir tunt och genomskinligt. Jesus är här. Han möter oss i brödet och vinet. Du hör hans röst: Min kropp för dig… mitt blod för dig... Jesus har med sig hela sin seger på Golgata, med alla sina möjligheter för oss att komma loss och komma in i en ny kärlek, en ny tillbedjan, ett nytt liv och en ny glädje... Kan du höra Jesu röst till dig: Kom till mig. Kom till mig med allt ditt, så skall jag ge dig allt mitt.

Vi sjunger: Festen kan börja, allting är nu redo. Bordet är dukat med himmelskt bröd. Jesus Kristus, Konung och Herre står här och kallar: Kom till mig.

Vi läser dagens sång vers 2:

Öppna dina ögon, lyft dina händer,
vidga ditt hjärta, höj din röst.
Synden blir förlåten, allting förnyas.
Jesus är Herre, all vår tröst.

Jesus berättar en fantastisk historia. Och otrolig. Ty det otroliga inträffar att den ene efter den andre tackar nej. Det kunde knappast hänt i verkligheten att någon sagt nej till ett bröllop på kungliga slottet. Det stämmer inte. Bara på en punkt stämmer det. När himmelrikets Konung bjuder på fest, då säger man Nej tack! Då slarvar man bort inbjudningskortet. Då glömmer man att svara.

Men den österländske konungen ger sig inte. I Matteus version kommer en ny inbjudan då de först tackat nej. Nu skall tjänarna tala om vad som står på matsedeln. Oxarna och gödkalvarna är slaktade. Det skall bli oxfilé och kalvtimbal. Allt är färdigt. Kom till bröllopet.

Vad blir reaktionen nu? De brydde sig inte om det, berättar Matteus (22:5). En vände direkt på klacken och gick ut till sina åkrar. En annan tog fram tidningen och började läsa börsnoteringarna. Lukas berättar i dagens evangelium om vilka ursäkter de tog fram: en hade köpt en tomt. Tänkte nog bygga en sommarvilla där. En annan hade skaffat sig en Ford Focus (fem par oxar). En tredje har gift sig och hade rest på bröllopsresa till Kanarieholmarna.

Matteus har fått med en ruskig rektion där han berättar att man inte bara gäspade bort inbjudan. Man tog fast tjänarna, skymfade dem och slog ihjäl dem (Matt 22:6). På många håll i världen idag kan man se denna reaktion, när evangeliet om Jesus förkunnas. Det finns många som idag får lida för sin tro.

När tjänaren kom tillbaka och berättade detta greps hans herre av vrede. Den äkta kärleken kan reagera. Vreden - det är kärlekens upprördhet över hur vi trampar på varandra och gör varandra illa och hindrar andra att ta emot Guds kärlek och upprättelse och visar bort den hjälp vi kan få för att kunna leva tillsammans. Jesus blir upprörd, då han ser detta. Han säger det att vi skall förstå allvaret. Det blir ingen välsignelse av att man visar bort evangelium. Han längtar efter att få förlösa oss och befria oss och fylla oss med himmelrikets festglädje. För vi behöver himlen för att orka leva på jorden. Därför kommer dagens sång med dessa råd till oss:

Öppna dina ögon - har du dragit ner rullgardinerna så att du inte ser?
Lyft dina händer - släpp ditt eget så att dina händer kan ta emot himmelrikets gåvor.
Vidga ditt hjärta – öppna hjärtats kylskåp så att du kan ta emot värmen från Gud,
Höj din röst - ropa ut din nöd. Det finns förlåtelse och förnyelse därför att
Jesus är Herre, all vår tröst.

Vi sjunger dagens sång vers 2: Öppna dina ögon, lyft dina händer, vidga ditt hjärta, höj din röst. Synden blir förlåten, allting förnyas. Jesus är Herre, all vår tröst.

Vi läser dagens sång vers 3: Jesus är Herre, fall nu ner för honom.
Evgit liv han ger åt dig.
Sjung din lovsång, gläd dig av hjärtat
för Jesus Kristus Herre är!

Vi har jämfört de två berättelserna hos Matteus och Lukas. Enligt båda sänds tjänare ut tre gånger med inbjudan.

Enligt Matteus får ”nej-tackarna” två inbjudningar.

Enligt Lukas får ”nej-tackarna” bara en inbjudan. Men ”folket utanför” får två inbjudningar. Först till folk på gator och gränder. Sedan till folk på vägar och stigar.

Jesu berättelse är otrolig. Så skulle inte en österländsk konung gjort. Men så gör Gud. Han bjuder folket på vägarna, dem som in tillhör staden, folket. Han bjuder främlingarna. När Guds eget folk inte tar emot, ja, när vi som räknar oss som kristna, inte tar emot, då går budet till dem som aldrig hört talas om Jesus - punkrockare och skinheads och föraktade invandrare. De som först var inbjudna var inte värdiga, står det. De menade att de inte behövde någon nåd. Och så gick tjänarna ut och bröllopssalen blev full. Och festen kunde börja.

Bröllopssalen fylls med gäster. Ja, vi ser hur kungen själv kommer till festen. Han går omkring bland gästerna. Glädes sig över de glada människor han ser.

Men så händer något. Matteus berättar om det (Matt 22:11 ff). Kungen stannar till. Musiken tystnar. Och sången tystnar. Kungen ställer sig framför en som inte har bröllopskläder. Han sitter där i sina egna kläder. Kungen blir upprörd och befäller att man skall kasta ut honom. Vi undrar: Varför?

Förmodligen hörde inte den här mannen till de fattiga, som inbjöds direkt från gatan utan hörde till de tidigare inbjudna. Han satt inte där i smutsiga kläder. Han kanske hade sin egen frack med ordnar och medaljer på.

När det blir stor fest tar vi på oss det finaste vi kan hitta. Den ene är finare än den andre. Damtidningarnas reporter sätter betyg. Vi jämför oss och blir avundsjuka eller högfärdiga.

Nu kan vi upptäcka att det ligger en befriande tanke i det som sägs om bröllopskläderna. I österlandet bjuder kungen inte bara på maten utan också på bröllopskläderna. Den här mannen struntade i kungens kläder. När vi tar på oss våra egna kläder kommer Jämförelsens och Avundens och Högfärdens demoner och regerar oss. När vi tar på oss kungens kläder blir ALLA FINAST. Och ALLA ÄR STORA ORIGINAL.

Vet du om att Konungen sänt dig bröllopskläderna för länge sedan?

Redan i dopet. Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus (Gal 3:27). Dopdräkten är våra bröllopskläder ... Att leva i sitt är att varje dag ta på sig dopdräkten. Vi klär oss på nytt i Kristus.

Kolossierbrevet 2:12 säger att vi i dopet har dött och uppstått med Kristus. I Kolossierbrevet 3:1-17 drar vi konsekvenser av vårt dop. Vi lägger varje dag av smutskläderna. Och varje morgon tar vi på oss Storebrors kläder: Som Guds utvalda, heliga och älskade skall ni alltså klä er i innerlig medkänsla, vänligt, ödmjukhet, mildhet och tålmod, fördragsamhet, förlåtelsebereddhet, kärlek …

Låt Jesus varje morgon räcka dig dessa kläder. Inför varje plagg säger Jesus: Detta vill jag hjälpa dig med. Han vill att vi varje dag ska veta att vi är döpta och inbjudna till festen.

Varje dag får vi gå ut i världen i dessa Kristuskläder. Vi går vi inte ut i vår egen duktighet. Vi går iklädda och omslutna av Jesus. Jesus är vår Herre.

När jag tar emot Jesus i nattvarden påminns jag om, att jag är bärare av hans närvaro.

När jag säger ja till mitt dop och bekänner Jesus som Herre, då får jag veta att jag är omsluten av honom. Jag faller ned inför honom. Jag lever i hans krafftält. Jag hittar lovsången och tonen från himlen som bär genom vardagens kamp och prövningar.

Vi sjunger dagens sång vers 3: Jesus är Herre, fall nu ner för honom. Evgit liv han ger åt dig. Sjung din lovsång, gläd dig av hjärtat för Jesus Kristus Herre är!

DU ORDBRUKARE! Berätta texten!
Begrunda texten -

Vilken tröst fick du?
Vad lärde du dig?
Tog du emot någon förmaning?
Någon varning? Bed:

Lovad vare du, Herre, som med ditt ord
tröstar,
lär,
förmanar
och varnar oss.
Din helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan
att vi icke må vara glömska hörare
utan dagligen växa till i tro, hopp och kärlek
och varda saliga
genom tron på Jesus Kristus, vår Herre.